

جمهوری اسلامی ایران
مجمع شورتی فقهی شورای نگهبان

بیت

شماره: ۲۴، فست: ۹۷
تاریخ: ۱۳۹۷.۰۵.۰۷
پست: _____

حضرت آیت الله جنتی «دامت برکاته»
دبیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه هزار و یکصد و دوم مجمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۷/۰۵/۱۴ مشتمل بر بررسی دو نامه دیوان عدالت اداری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور اول: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست سرکار خانم آسیه مهدی زاده سیاهگورابی مبتنی بر ادعاء خلاف شرع بودن بند ۶ شرایط اختصاصی آگهی استخدام استانداری گیلان در سال ۱۳۹۳.
پژوهی: بند مورد شکایت خلاف شرع دانسته نشد.

توضیح این که استخدام نمودن استانداری بر اساس آگهی استخدام و شرایط و ضوابط اعلامی، خلاف شرع نمی‌باشد و اشخاص واجد شرایط، مختار در پذیرش شرایط و عدم پذیرش آن و استخدام نشدن می‌باشند و اکراهی در بین نمی‌باشد و وجهی برای خلاف شرع دانستن آن نیست.

البته شاکی وجوهی را در مورد خلاف قوانین عادی بودن مصوبه مورد شکایت (بند ۱، ۲ و ۳ شکایت) و یا خلاف قانون اساسی بودن مصوبه (بند ۵ شکایت) ذکر نموده است و تشخیص خلاف قانون بودن و خلاف قانون نبودن مصوبه مورد شکایت بر عهده دیوان عدالت اداری می‌باشد.

دستور دوم: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای امین مرادی مبتنی بر ادعاء خلاف شرع بودن بندهای ۱-۱-۶ و ۱-۵-۶ دستورالعمل بهبود مدیریت رودخانه‌ها و سواحل مصوب وزارت نیرو در خصوص مالکیت آب و بستر رودخانه‌ها.
پژوهی: مفاد بندهای مورد شکایت خلاف قانون و خلاف شرع دانسته شد.

توضیح این که مفاد بندهای مورد شکایت آن است که تصرفات و احیاء نمودن اراضی واقع در بستر انهار طبیعی و رودخانه‌ها که بعد از سال ۱۳۴۷ واقع شده است موجب ملکیت افراد نمی‌شود و آن اراضی برای دولت و حکومت می‌باشد در حالی که ماده ۲ قانون توزیع عادلانه آب - مصوب ۱۳۶۱/۱۲/۱۶ - ملاک مالکیت را احیاء قبل از تصویب قانون نحوه احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران (سال ۱۳۵۸) می‌داند و تصرفات و احیاء بعد از تصویب قانون احیاء را موجب مالکیت نمی‌داند.

و علی‌هذا بر اساس قانون توزیع عادلانه آب و بر اساس قاعده اولیه در باب احیاء، تصرفات و احیاء انجام شده روی اراضی واقع در بستر انهار طبیعی و رودخانه‌ها قبل از زمان تصویب قانون نحوه احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران (سال ۱۳۵۸)، موجب مالکیت متصرفین گردیده و حکم به عدم مالکیت افراد محیی و متصرف در قبل از سال ۱۳۵۸ خلاف قانون و نیز خلاف شرع می‌باشد.
البته بحث در مورد این که شخص شاکی چه زمانی در اراضی بستر انهار و رودخانه تصرف و احیاء نموده است امری قضائی می‌باشد که مورد بحث نیست.

مجمع شورتی فقهی شورای نگهبان
از طرف: _____
مردمکری زنده در

